

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

VI. Emunitas Regia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

FORMVLÆ LINDENBROGII

S I V E

Altera editio formularum Marculfi à Friderico
Lindenbrogio in publicum emissa.

INCIPIVNT EXEMPLARIA DE DIVERSIS
conditionibus, qualiter regales vel cartæ pagenses aut
fenicæ, quas hæc formula continet, scribantur.

De episcopatu.

I. **I**lle Rex viro apostolico illi Episcopo. Quamlibet nos &c. *ut supra pag. 378.*

Indiculus Regis ad Episcopum ut alium benedicat.

II. Domino sancto sede apostolicæ dignitatis colendo in Christo patri illi Episcopo ille Rex. Credimus jam &c. *ut supra pag. 379.*

Concessio civium pro episcopatu.

III. Suggestio piissimo ac præcellentissimo Domino ill. Regi &c. *ut supra pag. 379.*

Carta de episcopatu.

IV. Dum juxta Apostoli dictum omnis potestas sublimatur à Domino, & quatenus post Deum in regia manet potestate qualiter cuncta terrena debeant gubernari. Vnde oportet nos salubri consilio retractare ut illi in locis sanctorum instituantur custodes qui dignè ad ipsum officium gubernandum apparere noscuntur. Igitur dum & vestra & cleri vel pagensium civitatis illius adfuit petitio ut relicta urbe illa, quam prius regere & gubernare videbamini, in supradicta urbe illa cathedram pontificalem suscipere deberetis, & dum vos apud animos nostros & actio commendat probata, & nobilitatis ordo sublimat, ac morum probitas vel mansuetudo & prudentiæ honestas exornat, cum consilio & voluntate Pontificum procerumque nostrorum, juxta voluntatem & consensum cleri & plebium ipsius civitatis, in supra-

dicta urbe illa pontificalem in Dei nomine vobis commissimus dignitatem. Propterea per præsentem præceptum decernimus ac jubemus ut supradicta urbs vel res Ecclesiæ ipsius & clerus sub vestro arbitrio & gubernatione consistant, & erga regimen nostrum semper fidem inlibatam custodire debeatis, & juxta canonicam institutionem plebem vobis commissam assiduis prædicationum sermonibus excolere, & non minus pietate quam severitate constringere studeatis, & curam pauperum vel necessitatem patientium cum ingenti cura & dilectione procuretis, ut acquisita multiplicataque gregis vestri salute, ad ovile dominicum nullis maculis fordidatum valeatis præsentare, quatenus dum Ecclesiam vobis dispensatione divina commissam strenuè regere atque gubernare videamini, vobis apud æternum retributorem mercedum suffragia largiantur, & vos immensum Christum pro nostrorum mole peccaminum assidue exorare debeatis.

Carta de magna re, qui vult xenodochium aut monasterium construere.

V. Domino verè sancto &c. *ut supra pag. 399.*

Emunitas Regia.

VI. Maximum regni nostri augere credimus munimentum si beneficia oportuna locis Ecclesiarum benevola deliberatione concedimus, ac Domino protegente stabiliter perdurare conscribimus. Noverit igitur sollertia vestra nos ad petitionem apostolici viri Domni ill. illius urbis

Episcopi tale pro aeterna retributione beneficium indulgisse ut in villis Ecclesiae Domini ill. quas moderno tempore aut nostro aut cuiuslibet munere habere videtur, vel qua deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit divina pietas ampliari, nullus iudex publicus ad causas audiendas aut fredam undique exigendam ullo unquam tempore praesumat ingredi; sed hoc ipse Pontifex vel successores eius propter nomen Domini sub integra emunitate omnino valeant dominari. Statuentes ergo iubemus ut neque vos neque juniores vestri aut successores nec ulla publica iudiciaria potestas quoquo tempore in villas ubicunque in regno nostro ipsi Ecclesiae aut regia aut privatorum largitate conlatas, aut quae inantea fuerint conlatas, ad audiendum altercationes ingredi, aut fredam de quolibet causa exigere, vel mansiones aut paratas vel fideiussores tollere praesumatis; sed quicquid exinde exigere, aut de servientibus ceterisque nationibus quae sunt infra agros vel fines seu supra terras praedictae Ecclesiae commanentes, fiscus aut de freda aut undecunque potuerat sperare, ex nostra hac indulgentia pro futura salute in luminaribus ipsius Ecclesiae per manus agentium eorum proficiat in perpetuum. Et quod nos propter nomen Domini & animae nostrae remedium seu pro nostra subsequente progenie plena devotione indulgimus, nec regalis sublimitas nec cuiuslibet iudicium seu cupiditas refragare tentet. Et ut praesens auctoritas tam praesenti quam futuris temporibus inviolata Deo adiutore permaneat, manus nostrae subscriptionibus infra roborare decrevimus.

Confirmatio de emunitate.

VII. Ille Rex Francorum vir illustri. Quotiescunque petitionem sacerdotum vel ancillarum Dei ad effectum perducimus, regiam consuetudinem exercemus, & nobis ad mercedem vel ad stabilitatem regni nostri in Dei nomine pertinere confidimus. Ideoque Dominis viris sanctis ac venerabilibus apostolicis in Christo patribus omnibus Episcopis, vel omnibus Abbatibus, seu illustribus atque magnificis viris Ducibus, Comitibus, Vicariis, Centenariis, vel omnibus Vassillis nostris, vel omnibus Missis nostris discurrentibus. Cognoscatis quod illustri Abbas ille de monasterio illo in pago illo, in loco qui dicitur ill. in honorem sancti ill. constructo, una cum monachis vel Dei ancillis ad laudem Chri-

sti canendum sub religionis norma convertantibus, clementiae regni nostri suggestionem intulit eò quod gloriosus Dominus & genitor noster ill. quondam Rex per suam praerceptionem sua manu roboratam talem emunitatem ad ipsam causam Dei sancti ill. vel monasterij ill. vel ipsi Abbati habuisset concessam atque indultam ut nullus iudex publicus vel quislibet iudiciaria potestate accinctus in cortes vel villas ipsius monasterij nullum debuisset habere introitum, nec ad causas audiendas, nec ad fredam exigendam, nec mansiones aut paradas requirendas, nec ulla retributiones exactandas, quod fiscus noster exinde habere poterit, nullatenus exactetur, nec requiratur. Vnde & confirmationes anteriorum Regum parentum nostrorum nobis in praesente protulit relegendas, petiitque celsitudinem nostram ut circa ipsum monasterium nostra haec deberet auctoritas generaliter confirmare. Quod nos beneficium gratanti animo pro mercedis nostrae augmento non solum confirmantes, sed etiam novum sub emunitatis nomine concedentes, per hoc praerceptum specialius decernimus atque omnino iubemus, quod in perpetuum absque ullis obstaculis & refragationibus volumus esse mansurum, ut absque introitu Episcopi aut Archidiaconi ad orationem aut praedicationem lucranda nullus iudex publicus in cortes vel villas ipsius monasterij ullum debeat habere ingressum, nec ad causas audiendas, nec fredam exigendam, nec fideiussores tollendos, nec mansiones aut paradas requirendas, nec ulla retributiones exactandas, quod fiscus noster exinde habere poterit, nullatenus exactetur nec requiratur. Nisi, ut diximus, pro mercedis nostrae augmento, sicut ab antecessoribus Regibus parentibus nostris, seu & Domino glorioso genitore nostro ill. quondam Rege moderno tempore fuit concessum atque indultum, ita nostris oraculis plenius confirmamus, quod in perpetuum volumus esse mansurum. Et ut haec praerceptio firmior habeatur, & per tempora melius conservetur, manus nostrae signaculis subter eam decrevimus roborare, & annulo nostro subter sigillavimus.

Confirmatio de omni corpore facultatis monasterij.

VIII. Ille Rex illi Patrio atque omnibus agentibus. Rectum esse censimus &c. ut supra pag. 393.